

КОНВЕНЦІЯ

між Урядом України і Урядом Республіки Словенія про уникнення подвійного оподаткування та попередження податкових ухилень стосовно податків на доходи і капітал

ДАТА ПІДПИСАННЯ: 23.04.2003 р.*

ДАТА РАТИФІКАЦІЇ УКРАЇНОЮ: 21.03.2007 р.**

ДАТА НАБРАННЯ ЧИННОСТІ ДЛЯ УКРАЇНИ: 25.04.2007 р.

Уряд (Кабінет Міністрів) України та Уряд Республіки Словенія,

бажаючи укласти Конвенцію про уникнення подвійного оподаткування та попередження податкових ухилень стосовно податків на доходи і капітал;

домовились про таке:

СТАТТЯ 1

Особи, до яких застосовується Конвенція

Ця Конвенція застосовується до осіб, які є резидентами однієї або обох Договірних Держав.

СТАТТЯ 2

Податки, на які поширюється Конвенція

1. Ця Конвенція поширюється на податки на доходи та на капітал, що справляються від імені Договірної Держави, її політико-адміністративних підрозділів або місцевих органів влади, незалежно від способу їх стягнення.

2. Податками на доходи та капітал вважаються всі податки, що справляються від загальної суми доходів та капіталу, або з елементів доходу або капіталу, включаючи податки на доходи від відчужування рухомого або нерухомого майна, податки на загальну суму заробітної плати або платні, сплачувані підприємствами, а також податки на приріст капіталу.

3. Існуючими податками, на які поширюється ця Конвенція, зокрема, є:

а) в Україні:

(i) податок на прибуток підприємств; та

(ii) прибутковий податок з фізичних осіб;

(надалі "український податок");

б) у Словенії:

(i) податок на прибуток юридичних осіб;

(ii) податок на прибуток фізичних осіб, включаючи заробітну плату та платню, доход від сільськогосподарської діяльності, доход від підприємницької діяльності, приріст капіталу та доход від рухомого та нерухомого майна; та

(iii) податок на майно;

(надалі "словенський податок").

4. Ця Конвенція застосовується також до будь-яких ідентичних або подібних по суті податків, які будуть справлятися після дати підписання цієї Конвенції в доповнення до або замість існуючих податків. Компетентні органи Договірних Держав повідомлять один одного про будь-які істотні зміни, що відбудуться в їх відповідних податкових законодавствах.

СТАТТЯ 3

Загальні визначення

1. Для цілей цієї Конвенції, якщо із контексту не випливає інше:

a) термін "Україна" при використанні у географічному значенні означає територію України, її континентальний шельф і її виключну (морську) економічну зону, включаючи будь-яку територію за межами територіальних вод України, яка відповідно до міжнародного законодавства визначається або може бути в подальшому визначена як територія, в межах якої можуть здійснюватися права України стосовно морського дна, надр та їх природних ресурсів;

b) термін "Словенія" означає Республіку Словенія і при використанні у географічному значенні означає територію Словенії, включаючи територію моря, надра і підгрунтя, прилегле до територіального моря, в межах якої Словенія здійснює суверенні права і юрисдикцію згідно зі своїм внутрішнім та міжнародним законодавством;

c) термін "національна особа" означає:

(i) будь-яку фізичну особу, яка має громадянство Договірної Держави;

(ii) будь-яку юридичну особу, товариство або асоціацію, що одержують свій статус за чинним законодавством Договірної Держави;

d) термін "Договірна Держава" і "друга Договірна Держава" означають залежно від контексту Україну або Словенію;

e) термін "особа" включає фізичну особу, компанію або будь-яке інше об'єднання осіб;

f) термін "компанія" означає будь-яке корпоративне об'єднання або будь-яку організацію, що розглядається з метою оподаткування як корпоративне об'єднання;

g) терміни "підприємство Договірної Держави" та "підприємство другої Договірної Держави" означають відповідно підприємство, що керується резидентом Договірної Держави, та підприємство, що керується резидентом другої Договірної Держави;

h) термін "міжнародне перевезення" означає будь-яке перевезення морським, повітряним або автомобільним транспортом, що експлуатується підприємством Договірної Держави, крім випадків, коли морський, повітряний або автомобільний транспорт експлуатується виключно між пунктами в другій Договірній Державі;

i) термін "компетентний орган" означає: стосовно України, Державну податкову адміністрацію України або її повноважного представника; та стосовно Словенії, Міністерство фінансів Республіки Словенія або його повноважного представника.

2. При застосуванні у будь-який час положень цієї Конвенції Договірною Державою, будь-який термін, не визначений у ній, має те значення, якщо з контексту не випливає інше, яке він має згідно із законодавством цієї Держави щодо податків, на які поширюється ця Конвенція; будь-яке значення, що надається чинним податковим законодавством цієї Договірної Держави, превалює над значенням, що надається цьому терміну іншими законами цієї Договірної Держави.

СТАТТЯ 4

Резидент

1. Для цілей цієї Конвенції термін "резидент Договірної Держави" означає будь-яку особу, яка за законодавством цієї Договірної Держави підлягає оподаткуванню в ній на підставі місця проживання, постійного місця перебування, місця знаходження керівного органу, місця реєстрації або будь-якого іншого аналогічного критерію, а також включає цю Договірну Державу та будь-який політико-адміністративний підрозділ або місцевий орган влади. Цей термін, разом з тим, не включає будь-яку особу, яка підлягає оподаткуванню в цій Договірній Державі лише на підставі одержання доходів з джерел у цій Договірній Державі, або капіталу, що в ній знаходиться.

2. Якщо відповідно до положень пункту 1 цієї статті фізична особа є резидентом обох Договірних Держав, її статус визначається таким чином:

a) вона вважається резидентом тільки тієї Договірної Держави, де вона має у своєму розпорядженні постійне житло; якщо вона має у своєму розпорядженні постійне житло в обох Договірних Державах, вона вважається резидентом тільки тієї Договірної Держави, де вона має більш тісні особисті й економічні зв'язки (центр життєвих інтересів);

b) якщо Договірна Держава, в якій вона має центр життєвих інтересів, не може бути визначена або якщо вона не має у своєму розпорядженні постійного житла в жодній з Договірних Держав, вона вважається резидентом тільки тієї Договірної Держави, де вона звичайно проживає;

c) якщо вона звичайно проживає в обох Договірних Державах або якщо вона звичайно не проживає в жодній з них, вона вважається резидентом тільки тієї Договірної Держави, національною особою якої вона є;

d) якщо вона є національною особою обох Договірних Держав або якщо вона не є національною особою жодної з них, компетентні органи Договірних Держав вирішуватимуть це питання за взаємною згодою.

3. У разі, коли відповідно до положень пункту 1 цієї статті особа, що не є фізичною особою, є резидентом обох Договірних Держав, вона вважається резидентом тієї Договірної Держави, в якій розміщений її фактичний керівний орган.

СТАТТЯ 5

Постійне представництво

1. Для цілей цієї Конвенції термін "постійне представництво" означає постійне місце діяльності, через яке повністю або частково здійснюється підприємницька діяльність підприємства.

2. Термін "постійне представництво", зокрема, включає:

a) місце управління;

b) відділення;

- c) контору;
- d) фабрику;
- e) майстерню;
- f) установку або споруду для дослідження природних ресурсів;
- g) шахту, нафтову або газову свердловину, кар'єр або будь-яке інше місце видобутку природних ресурсів;
- h) склад або інше приміщення, що використовується як торговельна точка.

3. Будівельний майданчик, монтажний або складальний об'єкт утворюють постійне представництво тільки у тому разі, якщо такий майданчик або об'єкт існують більше 12 місяців.

4. Незважаючи на попередні положення цієї статті, термін "постійне представництво" не розглядається як такий, що включає:

a) використання споруд виключно з метою зберігання, показу або поставки товарів чи виробів, що належать підприємству;

b) утримання запасів товарів або виробів, що належать підприємству, виключно з метою зберігання, показу або поставки;

c) утримання запасів товарів або виробів, що належать підприємству, виключно з метою переробки іншим підприємством;

d) утримання постійного місця діяльності виключно з метою закупівлі товарів чи виробів або для збирання інформації для підприємства;

e) утримання постійного місця діяльності виключно з метою здійснення для підприємства будь-якої іншої діяльності, яка має підготовчий або допоміжний характер;

f) утримання постійного місця діяльності виключно для здійснення будь-якої комбінації видів діяльності, перелічених у підпунктах від a) до e), за умови, що сукупна діяльність постійного місця діяльності, яка виникає внаслідок такої комбінації, має підготовчий або допоміжний характер.

5. Незважаючи на положення пунктів 1 і 2 цієї статті, якщо особа, інша ніж агент з незалежним статусом, про якого йдеться в пункті 6 цієї статті, діє від імені підприємства та має і звичайно використовує у Договірній Державі повноваження укладати контракти від імені підприємства, то це підприємство розглядається як таке, що має постійне представництво у цій Договірній Державі стосовно будь-якої діяльності, яку ця особа виконує для цього підприємства, за винятком, коли діяльність цієї особи обмежується тією, що зазначена в пункті 4 цієї статті, яка, якщо і здійснюється через постійне місце діяльності, не перетворює це постійне місце діяльності у постійне представництво відповідно до положень цього пункту.

6. Підприємство не розглядається як таке, що має постійне представництво в Договірній Державі, лише на тій підставі, що воно здійснює підприємницьку діяльність у цій Договірній Державі через брокера, комісіонера чи будь-якого іншого агента з незалежним статусом за умови, що ці особи діють у межах своєї звичайної діяльності.

7. Той факт, що компанія, яка є резидентом Договірної Держави, контролює чи контролюється компанією, яка є резидентом другої Договірної Держави або яка здійснює підприємницьку діяльність у цій другій Договірній Державі (через постійне представництво або будь-яким іншим чином), сам по собі не перетворює одну з цих компаній у постійне представництво другої компанії.

СТАТТЯ 6

Доходи від нерухомого майна

1. Доходи, що одержуються резидентом Договірної Держави від нерухомого майна (включаючи доходи від сільського або лісового господарства), яке розташоване в другій Договірній Державі, можуть оподатковуватись у цій другій Договірній Державі.

2. Термін "нерухоме майно" повинен мати те значення, яке він має у законодавстві Договірної Держави, в якій розташоване це майно. Цей термін повинен у будь-якому випадку включати майно, допоміжне щодо нерухомого майна, худобу і обладнання, що використовується в сільському і лісовому господарстві, права, до яких застосовуються положення загального права щодо земельної власності, узуфрукт нерухомого майна і права на перемінні або фіксовані платежі як компенсацію за розробку або право на розробку мінеральних запасів, джерел та інших природних ресурсів. Морський, річковий, повітряний та автомобільний транспорт не розглядається як нерухоме майно.

3. Положення пункту 1 цієї статті застосовуються також до доходів, одержуваних від прямого використання, здавання в оренду або використання в будь-якій іншій формі нерухомого майна.

4. Положення пунктів 1 і 3 цієї статті застосовуються також до доходів від нерухомого майна підприємства і до доходів від нерухомого майна, що використовується для здійснення незалежних особистих послуг.

СТАТТЯ 7

Прибуток від підприємницької діяльності

1. Прибуток підприємства Договірної Держави оподатковується лише в цій Договірній Державі, якщо тільки це підприємство не здійснює підприємницьку діяльність в другій Договірній Державі через розташоване там постійне представництво. Якщо підприємство здійснює підприємницьку діяльність як зазначено вище, то його прибуток може оподатковуватись у другій Договірній Державі, але тільки щодо тієї частини, яка стосується цього постійного представництва.

2. З урахуванням положень пункту 3 цієї статті, якщо підприємство Договірної Держави здійснює підприємницьку діяльність у другій Договірній Державі через розташоване там постійне представництво, то в кожній Договірній Державі до такого постійного представництва відноситься прибуток, який воно могло б одержати у випадку, якби було окремим та самостійним підприємством, зайнятим такою ж або аналогічною діяльністю в таких же або аналогічних умовах і діяло цілком незалежно від підприємства, постійним представництвом якого воно є.

3. При визначенні прибутку постійного представництва допускається віднімання витрат, понесених для цілей постійного представництва, включаючи управлінські та загальноадміністративні витрати, які понесені таким чином як в Договірній Державі, де розташоване постійне представництво, так і в будь-якому іншому місці.

4. В міру того, як визначення у Договірній Державі відповідно до її законодавства прибутку, що стосується постійного представництва, на базі пропорційного розподілу загальної суми прибутку підприємства його різним підрозділам є звичайною практикою, ніщо в пункті 2 цієї статті не буде перешкоджати Договірній Державі визначати оподатковуваний прибуток шляхом такого розподілу,

як це диктується практикою; обраний спосіб розподілу, однак, повинен бути таким, що його результати будуть відповідати принципам, які містяться в цій статті.

5. Жодний прибуток не відноситься до постійного представництва на основі простої закупки цим постійним представництвом товарів або виробів для підприємства.

6. Для цілей попередніх пунктів прибуток, що відноситься до постійного представництва, визначається щорічно одним і тим же методом, якщо тільки немає достатньої і вагомої причини для зміни.

7. Якщо прибуток включає види доходів, які розглядаються окремо в інших статтях цієї Конвенції, положення цих статей не будуть зачіпатися положеннями цієї статті.

СТАТТЯ 8

Міжнародний транспорт

1. Прибутки, що одержуються резидентом Договірної Держави від експлуатації морських, повітряних суден або автотранспортних засобів у міжнародних перевезеннях, оподатковуються лише в цій Договірній Державі.

2. Для цілей цієї статті прибутки від експлуатації морських або повітряних суден у міжнародних перевезеннях будуть включати:

a) прибуток від здавання в оренду без екіпажу морських або повітряних суден; та

b) прибутки від використання, утримання або здавання в оренду контейнерів (включаючи трейлери та супутнє устаткування для транспортування контейнерів), використовуваних для транспортування товарів чи виробів;

де така оренда або таке використання, утримання або оренда, залежно від випадку, є побічними стосовно експлуатації морського або повітряного судна у міжнародних перевезеннях.

3. Якщо прибутки, відповідно до пункту 1 цієї статті, отримуються резидентом Договірної Держави від участі у пулі, спільному підприємстві чи міжнародному транспортному агентстві, прибутки цього резидента будуть оподатковуватися тільки в тій Договірній Державі, резидентом якої він є.

СТАТТЯ 9

Асоційовані підприємства

1. У випадку, коли:

a) підприємство Договірної Держави прямо або посередньо бере участь у керівництві, контролі або капіталі підприємства другої Договірної Держави; або

b) одні й ті ж особи прямо або посередньо беруть участь у керівництві, контролі або капіталі підприємства однієї Договірної Держави і підприємства другої Договірної Держави;

і в кожному випадку між двома підприємствами в їх комерційних або фінансових взаємовідносинах створюються або встановлюються умови, відмінні від тих, які мали б місце між двома незалежними підприємствами, тоді будь-який прибуток, який міг би бути нарахований одному з них, але з причин наявності цих умов не був йому нарахований, може бути включений до прибутку цього підприємства і відповідно оподаткований.

2. У випадку, коли Договірна Держава включає у прибутки підприємства цієї Договірної Держави - і відповідно оподатковує - прибутки, по яких підприємство другої Договірної Держави було оподатковано у цій другій Договірній Державі, і прибутки, таким чином включені, є прибутками, які були б нараховані підприємству першої згаданої Договірної Держави, якби умови взаємовідносин між двома підприємствами були б умовами, які існують між незалежними підприємствами, тоді ця друга Договірна Держава повинна зробити відповідні поступки в сумі податку, що стягується з цих прибутків. При визначенні такої поправки повинні бути розглянуті інші положення цієї Конвенції, а компетентні органи Договірних Держав можуть проконсультуватися один з одним при необхідності.

СТАТТЯ 10

Дивіденди

1. Дивіденди, що сплачуються компанії, яка є резидентом Договірної Держави, резиденту другої Договірної Держави, можуть оподатковуватись у цій другій Договірній Державі.

2. Однак такі дивіденди можуть також оподатковуватись у Договірній Державі, резидентом якої є компанія, що сплачує дивіденди, і відповідно до законодавства цієї Договірної Держави, але, якщо фактичний власник дивідендів є резидентом другої Договірної Держави, податок, що стягується таким чином, не повинен перевищувати:

a) 5 відсотків валової суми дивідендів, якщо фактичним власником є компанія, яка безпосередньо володіє принаймні 25 процентами капіталу компанії, що сплачує дивіденди;

b) 15 відсотків валової суми дивідендів у всіх інших випадках.

Компетентні органи Договірних Держав за взаємною згодою встановлюють порядок застосування таких обмежень.

Цей пункт не стосується оподаткування компанії стосовно прибутків, з яких сплачуються дивіденди.

3. Термін "дивіденди" при використанні в цій статті означає доход від акцій або інших прав, які не є борговими вимогами, що дають право на участь у прибутку, а також доход від інших корпоративних прав, який підлягає такому ж податковому регулюванню, як доходи від акцій відповідно до законодавства Договірної Держави, резидентом якої є компанія, що розподіляє прибуток.

4. Положення пунктів 1 і 2 цієї статті не застосовуються, якщо фактичний власник дивідендів, який є резидентом Договірної Держави, здійснює підприємницьку діяльність у другій Договірній Державі, резидентом якої є компанія, що сплачує дивіденди, через розташоване в ній постійне представництво або надає в цій другій Договірній Державі незалежні особисті послуги з розташованою в ній постійною базою, і холдінг, стосовно якого сплачуються дивіденди, дійсно відноситься до такого постійного представництва або постійної бази. У такому випадку залежно від обставин застосовуються положення статті 7 або статті 14 цієї Конвенції.

5. У випадку, коли компанія, яка є резидентом однієї Договірної Держави, одержує прибуток або доходи з другої Договірної Держави, ця друга Договірна Держава не може стягувати будь-які податки на дивіденди, що сплачуються компанії, за винятком, коли ці дивіденди сплачуються резиденту цієї другої Договірної Держави, або якщо холдінг, стосовно якого сплачуються дивіденди, дійсно відноситься до постійного представництва або постійної бази, розташованих у цій другій Договірній Державі, і з нерозподіленого прибутку компанії не стягуються податки на нерозподілений прибуток, навіть якщо дивіденди сплачуються або нерозподілений прибуток складається повністю або частково з прибутку або доходу, що утворюються у цій другій Договірній Державі.

СТАТТЯ 11

Проценти

1. Проценти, що виникають в Договірній Державі і сплачуються резиденту другої Договірної Держави, можуть оподатковуватись у цій другій Договірній Державі.

2. Однак, такі проценти можуть також оподатковуватись у тій Договірній Державі, в якій вони виникають, і відповідно до законодавства цієї Договірної Держави, але якщо фактичний власник цих процентів є резидентом другої Договірної Держави, податок, що стягується таким чином, не повинен перевищувати 5 відсотків від загальної суми процентів. Компетентні органи Договірних Держав за взаємною згодою встановлюють порядок застосування таких обмежень.

3. Термін "проценти" при використанні в цій статті означає дохід від боргових вимог будь-якого виду, незалежно від іпотечного забезпечення і незалежно від володіння правом на участь у прибутках боржника, і, зокрема, дохід від урядових цінних паперів і дохід від облігацій чи боргових зобов'язань, включаючи премії та винагороди, що сплачуються стосовно таких цінних паперів, облігацій чи боргових зобов'язань. Штраф за прострочені платежі не буде розглядатися як проценти для цілей цієї статті.

4. Положення пунктів 1 і 2 цієї статті не застосовуються, якщо фактичний власник процентів, який є резидентом однієї Договірної Держави, здійснює підприємницьку діяльність у другій Договірній Державі, в якій виникають проценти, через розташоване там постійне представництво або надає в цій другій Договірній Державі незалежні особисті послуги з розташованою там постійної бази, і боргова вимога, на підставі якої сплачуються проценти, дійсно відноситься до такого постійного представництва або постійної бази. У такому випадку, залежно від обставин, застосовуються положення статті 7 або статті 14 цієї Конвенції.

5. Вважається, що проценти виникають у Договірній Державі, якщо платник є резидентом цієї Договірної Держави. Однак, якщо особа, яка сплачує проценти, незалежно від того, є вона резидентом Договірної Держави чи ні, має в Договірній Державі постійне представництво або постійну базу, у зв'язку з якими виникла заборгованість, по якій сплачуються проценти, і витрати по сплаті цих процентів несе постійне представництво або постійна база, то вважається, що такі проценти виникають у Договірній Державі, в якій міститься постійне представництво або постійна база.

6. Якщо з причин особливих відносин між платником і фактичним власником процентів, або між ними обома і будь-якою третьою особою сума сплачуваних процентів, що стосується боргової вимоги, на підставі якої вона сплачується, перевищує суму, яка була б погоджена між платником і фактичним власником процентів при відсутності таких відносин, положення цієї статті будуть застосовуватись тільки до останньої згаданої суми. У такому випадку надмірна частина платежу підлягає оподаткуванню відповідно до законодавства кожної Договірної Держави з належним урахуванням інших положень цієї Конвенції.

СТАТТЯ 12

Роялті

1. Роялті, що виникають у Договірній Державі і сплачуються резиденту другої Договірної Держави, можуть оподатковуватися у цій другій Договірній Державі.

2. Однак такі роялті можуть також оподатковуватись у Договірній Державі, в якій вони виникають, і відповідно до законодавства цієї Договірної Держави, але якщо фактичний власник роялті є резидентом другої Договірної Держави, податок, що стягується таким чином, не повинен перевищувати 10 відсотків від загальної суми роялті у рамках значення підпункту а) пункту 3 цієї статті та 5 відсотків від загальної суми роялті у рамках значення підпункту б) пункту 3 цієї статті.

3. Термін "роялті" при використанні в цій статті означає платежі будь-якого виду, що одержуються як відшкодування:

а) за користування або за надання права користування авторським правом на будь-які літературні твори або твори мистецтва (включаючи кінематографічні фільми та плівки для радіомовлення чи телебачення); та

б) за користування або за надання права користування авторським правом на наукові праці, будь-який патент, торгову марку, дизайн або модель, план, таємну формулу або процес, або за користування, або за надання права користування промисловим, комерційним або науковим обладнанням, або за інформацію, що стосується промислового, комерційного або наукового досвіду.

4. Положення пунктів 1 і 2 цієї статті не застосовуються, якщо фактичний власник роялті, який є резидентом Договірної Держави, здійснює підприємницьку діяльність у другій Договірній Державі, в якій виникають роялті, через розташоване там постійне представництво, або надає в цій другій Договірній Державі незалежні особисті послуги з розташованої там постійної бази, і право або майно, стосовно яких сплачуються роялті, дійсно пов'язані з цим постійним представництвом або постійною базою. У такому випадку, залежно від обставин, застосовуються положення статті 7 або статті 14 цієї Конвенції.

5. Вважається, що роялті виникають у Договірній Державі, якщо платником є резидент цієї Договірної Держави. Якщо, проте, особа, що сплачує роялті, незалежно від того, є вона резидентом Договірної Держави чи ні, має у Договірній Державі постійне представництво або постійну базу, у зв'язку з якими виникло зобов'язання сплатити роялті, і витрати по сплаті таких роялті несе постійне представництво або постійна база, то вважається, що такі роялті виникають у Договірній Державі, в якій розташоване постійне представництво або постійна база.

6. Якщо з причин особливих відносин між платником і фактичним власником або між ними обома і будь-якою третьою особою сума роялті, яка відноситься до використання, права або інформації, на підставі яких вони сплачуються, перевищує суму, яка була б узгоджена між платником і фактичним власником за відсутності таких відносин, положення цієї статті застосовуються тільки до останньої згаданої суми. У цьому випадку надмірна частина платежу, як і раніше, підлягає оподаткуванню відповідно до законодавства кожної Договірної Держави з належним урахуванням інших положень цієї Конвенції.

СТАТТЯ 13

Доходи від відчужування майна

1. Доходи, що одержуються резидентом Договірної Держави від відчужування нерухомого майна, як воно визначено у статті 6 цієї Конвенції і яке розташоване у другій Договірній Державі, можуть оподатковуватись у цій другій Договірній Державі.
2. Доходи, одержані резидентом Договірної Держави від відчуження акцій (інших ніж акцій, що наведені у списку Фондової Біржі, яка є членом IFSE - Міжнародної Федерації Фондових Бірж), що отримують свою вартість значною мірою від нерухомого майна, яке розташоване у другій Договірній Державі, можуть оподатковуватися у цій другій Договірній Державі.
3. Доходи від відчуження рухомого майна, що формує частину комерційного майна постійного представництва, яке підприємство однієї Договірної Держави має у другій Договірній Державі, або рухомого майна, яке відноситься до постійної бази, регулярно доступної резиденту однієї Договірної Держави в другій Договірній Державі для надання незалежних особистих послуг, включаючи доходи від відчужування такого постійного представництва (окремо чи в сукупності з цілим підприємством) або від такої постійної бази, можуть оподатковуватись у цій другій Договірній Державі.
4. Доходи від відчуження морського, повітряного або автомобільного транспорту, що експлуатується в міжнародних перевезеннях підприємством Договірної Держави, або рухомого майна, що відноситься до експлуатації такого морського, повітряного або автомобільного транспорту, оподатковуються тільки в цій Договірній Державі.
5. Доходи від відчуження будь-якого майна, іншого ніж те, про яке йдеться у пунктах 1, 2, 3 і 4 цієї статті, оподатковуються тільки у тій Договірній Державі, резидентом якої є особа, яка відчужує майно, за умови, що такі доходи підлягають оподаткуванню у цій Договірній Державі.

СТАТТЯ 14

Незалежні особисті послуги

1. Доход, що одержується резидентом Договірної Держави щодо професійних послуг чи іншої діяльності незалежного характеру, оподатковується лише в цій Договірній Державі, за винятком випадку, коли вона володіє регулярно доступною постійною базою в другій Договірній Державі з метою проведення цієї діяльності. Якщо у неї є така постійна база, доход може оподатковуватися у другій Договірній Державі, але тільки стосовно тієї частини, що відноситься до цієї постійної бази.
2. Термін "професійні послуги" включає, зокрема, незалежну наукову, літературну, артистичну, освітню або викладацьку діяльність, а також незалежну діяльність лікарів, адвокатів, інженерів, архітекторів, стоматологів і бухгалтерів.

СТАТТЯ 15

Залежні особисті послуги

1. З урахуванням положень статей 16, 18, 19 і 20 цієї Конвенції платня, заробітна плата та інші подібні винагороди, одержувані резидентом Договірної Держави у зв'язку з роботою за наймом, оподатковуються тільки в цій Договірній Державі, якщо робота за наймом не здійснюється в другій Договірній Державі. Якщо робота за наймом здійснюється таким чином, одержана у зв'язку з цим винагорода може оподатковуватись у цій другій Договірній Державі.

2. Незважаючи на положення пункту 1 цієї статті, винагорода, що одержується резидентом Договірної Держави у зв'язку з роботою за наймом, здійснюваною в другій Договірній Державі, оподатковується тільки в першій згаданій Договірній Державі, якщо:

а) одержувач перебуває в другій Договірній Державі протягом періоду або періодів, що не перевищують у сукупності 183 дні протягом будь-якого 12-місячного періоду, що починається або закінчується у відповідному податковому році; і

б) винагорода сплачується наймачем або від імені наймача, який не є резидентом другої Договірної Держави; і

с) витрати по сплаті винагород не несуть постійне представництво або постійна база, які наймач має в другій Договірній Державі.

3. Незважаючи на попередні положення цієї статті, винагорода, одержувана у зв'язку з роботою за наймом, яка здійснюється на борту морського, повітряного судна або на автомобільному транспорті, що експлуатується в міжнародних перевезеннях, оподатковується тільки у тій Договірній Державі, резидентом якої є підприємство, що експлуатує морське, повітряне судно або автомобільний транспорт.

СТАТТЯ 16

Директорські гонорари

Директорські гонорари та інші аналогічні виплати, які одержуються резидентом Договірної Держави як членом ради директорів компанії, яка є резидентом другої Договірної Держави, можуть оподатковуватись у цій другій Договірній Державі.

СТАТТЯ 17

Артисти і спортсмени

1. Незважаючи на положення статей 14 і 15 цієї Конвенції, доход, що одержується резидентом Договірної Держави як працівником мистецтв, таким як артист театру, кіно, радіо чи телебачення або музикантом, або спортсменом від його особистої діяльності, здійснюваної у другій Договірній Державі, може оподатковуватись у цій другій Договірній Державі.

2. Якщо доход від особистої діяльності, здійснюваної працівником мистецтв або спортсменом, нараховується не самому працівнику мистецтв або спортсмену, а іншій особі, цей доход може, незалежно від положень статей 7, 14 і 15 цієї Конвенції, оподатковуватись у Договірній Державі, в якій здійснюється діяльність працівника мистецтв або спортсмена.

3. Незважаючи на положення пунктів 1 і 2 цієї статті, доход, про який йдеться у цій статті, буде звільнений від оподаткування у Договірній Державі, в якій резидент здійснює свою мистецьку або спортивну діяльність, якщо ця діяльність фінансується суттєвою мірою за рахунок суспільних фондів обох Договірних Держав або здійснюється відповідно до культурного договору або домовленості між Договірними Державами.

СТАТТЯ 18

Пенсії

З урахуванням положень пункту 2 статті 19 цієї Конвенції пенсії та інші подібні винагороди, що сплачуються резиденту, Договірної Держави у зв'язку з роботою у минулому, будуть оподатковуватись тільки у цій Договірній Державі.

СТАТТЯ 19

Державна служба

1. а) Заробітна плата, платня та інша подібна винагорода, інша ніж пенсія, що сплачується Договірною Державою або її політико-адміністративним підрозділом, або місцевим органом влади будь - якій фізичній особі за службу, здійснювану для цієї Договірної Держави, підрозділу або органу влади, оподатковується тільки в цій Договірній Державі.

б) Однак, така заробітна плата, платня та інша подібна винагорода оподатковується тільки в другій Договірній Державі, якщо служба здійснюється в цій Договірній Державі, і фізична особа є резидентом цієї Договірної Держави, а також:

(і) є національною особою цієї Договірної Держави; або

(ii) не стала резидентом цієї Договірної Держави тільки з метою здійснення служби.

2. а) Будь-яка пенсія, яка сплачується Договірною Державою, політико-адміністративним підрозділом або місцевим органом влади фізичній особі за службу, здійснювану для цієї Договірної Держави, підрозділу або органу влади, оподатковується тільки в цій Договірній Державі.

б) Однак, така пенсія оподатковується тільки в другій Договірній Державі, якщо фізична особа є резидентом і національною особою цієї Договірної Держави.

3. Положення статей 15, 16, 17 і 18 цієї Конвенції застосовуються до заробітної плати, платні та іншої подібної винагороди, і пенсій стосовно служби, що здійснюється у зв'язку з проведенням підприємницької діяльності Договірною Державою, політико-адміністративним підрозділом або місцевим органом влади.

СТАТТЯ 20

Професори і вчителі

1. Якщо особа, яка є або була резидентом Договірної Держави безпосередньо перед відвідуванням другої Договірної Держави, і яка за запрошенням будь-якого університету, коледжу, школи або іншого подібного виховного закладу, які визнаються Урядом цієї другої Договірної Держави неприбутковими, відвідує цю другу Договірну Державу протягом періоду, що не перевищує двох років з дати першого прибуття в цю другу Договірну Державу, виключно з метою викладання або наукового дослідження або того й іншого, то будь-яка винагорода за таке викладання або дослідження не підлягає оподаткуванню в цій другій Договірній Державі.

2. Ця стаття поширюється тільки на доход від наукових досліджень, якщо такі дослідження здійснюються особою в громадських інтересах, а не головним чином для будь-якої іншої приватної особи чи осіб.

СТАТТЯ 21

Студенти

Платежі, які студент або стажист, який є або був безпосередньо до приїзду в Договірну Державу резидентом другої Договірної Держави, і який перебуває у першій згаданій Договірній Державі виключно з метою одержання освіти або навчання, одержує для цілей власного утримання, одержання освіти або навчання, не підлягають оподаткуванню у першій згаданій Договірній Державі, за умови, що такі платежі одержані з джерел за межами цієї Договірної Держави.

СТАТТЯ 22

Інші доходи

1. Види доходу резидента Договірної Держави, незалежно від джерела їх виникнення, про які не йдеться у попередніх статтях цієї Конвенції, підлягають оподаткуванню тільки у цій Договірній Державі.

2. Положення пункту 1 цієї статті не застосовуються до доходів, інших ніж доходи від нерухомого майна, визначеного в пункті 2 статті 6 цієї Конвенції, якщо одержувач таких доходів, який є резидентом Договірної Держави, здійснює підприємницьку діяльність у другій Договірній Державі через розташоване в ній постійне представництво або надає в цій другій Договірній Державі незалежні особисті послуги через розташовану там постійну базу, і право або майно, у зв'язку з яким сплачується доход, дійсно пов'язані з таким постійним представництвом або постійною базою. В такому випадку, залежно від обставин, застосовуються положення статті 7 або статті 14 цієї Конвенції.

3. Незалежно від положень пунктів 1 та 2 цієї статті, доход від азартних ігор, отриманий резидентом Договірної Держави, що виникає у другій Договірній Державі, може також оподатковуватися у цій другій Договірній Державі.

СТАТТЯ 23

Капітал

1. Капітал, представлений нерухомим майном, про яке йдеться у статті 6 цієї Конвенції, що є власністю резидента однієї Договірної Держави та міститься в другій Договірній Державі, може оподатковуватися у цій другій Договірній Державі.

2. Капітал, представлений рухомим майном, що є частиною комерційного майна постійного представництва, яке підприємство однієї Договірної Держави має в другій Договірній Державі, або рухомим майном, пов'язаним з постійною базою, що перебуває у розпорядженні резидента Договірної Держави і розташована в другій Договірній Державі з метою надання незалежних особистих послуг, може оподатковуватися у цій другій Договірній Державі.

3. Капітал, представлений морськими, повітряними та автотранспортними засобами, що експлуатуються підприємством Договірної Держави у міжнародних перевезеннях, а також рухомим майном, пов'язаним з експлуатацією таких морських, повітряних та автотранспортних засобів, оподатковується тільки в цій Договірній Державі.

4. Усі інші елементи капіталу резидента Договірної Держави оподатковуються тільки в цій Договірній Державі.

СТАТТЯ 24

Усунення подвійного оподаткування

Подвійне оподаткування усувається таким чином:

1. Якщо резидент Договірної Держави одержує доход або володіє капіталом, які згідно з положеннями цієї Конвенції можуть оподатковуватися у другій Договірній Державі, перша згадана Договірна Держава дозволяє:

а) вирахувати з податку на доход цього резидента суму, що дорівнює податку на доход, сплаченому у цій другій Договірній Державі;

б) вирахувати з податку на капітал цього резидента суму, що дорівнює податку на капітал, сплаченому у цій другій Договірній Державі.

Такі вирахування, однак, у будь-якому випадку не повинні перевищувати тієї частини податку з доходу або податку на капітал, як було підраховано до надання вирахування, яка стосується, залежно від обставин, доходу або капіталу, які можуть оподатковуватися в цій другій Договірній Державі.

2. Якщо відповідно до будь-якого положення цієї Конвенції дохід, що одержується, або капітал, яким володіє резидент Договірної Держави, звільнено від податку в цій Договірній Державі, ця Договірна Держава може, незважаючи на це, при підрахунку суми податку на частину доходу або капіталу цього резидента, що залишилась, взяти до уваги звільнений дохід або капітал.

СТАТТЯ 25

Недискримінація

1. Національні особи Договірної Держави не підлягатимуть у другій Договірній Державі будь-якому оподаткуванню або пов'язаному з ним зобов'язанню, яке є іншим або більш обтяжливим ніж оподаткування і пов'язане з ним зобов'язання, яким підлягають або можуть підлягати національні особи цієї другої Договірної Держави за тих же обставин, зокрема у відношенні резиденції. Це положення, незважаючи на положення статті 1 цієї Конвенції, також застосовується до осіб, які не є резидентами першої чи другої Договірної Держави.

2. Особи без громадянства, які є резидентами Договірної Держави, не будуть піддаватися в жодній з Договірних Держав будь-якому оподаткуванню або пов'язаному з ним зобов'язанню, іншому або більш обтяжливому, ніж оподаткування і пов'язані з ним зобов'язання, яким національні особи Договірної Держави, піддаються або можуть піддаватися за тих же умов.

3. Оподаткування постійного представництва, яке підприємство Договірної Держави має в другій Договірній Державі, не буде менш сприятливим у цій другій Договірній Державі, ніж оподаткування підприємств цієї другої Договірної Держави, які здійснюють подібну діяльність.

4. За винятком випадків, коли застосовуються положення пункту 1 статті 9 цієї Конвенції, пункту 6 статті 11 цієї Конвенції або пункту 6 статті 12 цієї Конвенції, проценти, роялті та інші виплати, що здійснюються підприємством Договірної Держави резиденту другої Договірної Держави, з метою визначення оподатковуваного прибутку такого підприємства повинні підлягати вирахуванням за таких же умов, за яких вони б сплачувались резиденту першої згаданої Договірної Держави. Таким же чином будь-які борги підприємства однієї Договірної Держави резиденту другої Договірної Держави повинні, з метою визначення оподатковуваного капіталу цього підприємства, підлягати вирахуванням за таких же умов, що й борги резидента першої згаданої Договірної Держави.

5. Підприємства Договірної Держави, капітал яких повністю або частково належить або контролюється прямо чи посередньо одним або кількома резидентами другої Договірної Держави, не повинні піддаватися в першій згаданій Договірній Державі будь-якому оподаткуванню або будь-яким зобов'язанням, пов'язаним з ним, іншим або більш обтяжливим, ніж оподаткування і пов'язані з ним зобов'язання, яким підлягають або можуть підлягати інші подібні підприємства першої згаданої Договірної Держави.

6. Жодне положення цієї статті не може тлумачитись як таке, що зобов'язує Договірну Державу надавати фізичним особам, що не є резидентами цієї Договірної Держави, будь-які персональні дозволи, звільнення або знижки для податкових цілей, які надаються фізичним особам, що є резидентами, за умов, які не містяться у загальних податкових законах.

7. Положення цієї статті, незважаючи на положення статті 2 цієї Конвенції, застосовуються до податків будь-якого виду та роду.

СТАТТЯ 26

Процедура взаємного узгодження

1. Якщо фізична особа Договірної Держави вважає, що дії однієї або обох Договірних Держав призводять або призведуть до її оподаткування, що не відповідає положенням цієї Конвенції, вона може, незалежно від засобів захисту, передбачених національними законодавствами цих Договірних Держав, подати свій випадок на розгляд до компетентного органу Договірної Держави, резидентом якої вона є, або, якщо її випадок підпадає під дію пункту 1 статті 25 цієї Конвенції, до тієї Договірної Держави, національною особою якої вона є. Справа має бути представлена протягом трьох років з моменту першого повідомлення про дії, що призводять до оподаткування, що не відповідає положенням цієї Конвенції.

2. Компетентний орган прагнучим, якщо він вважатиме заперечення обґрунтованим і якщо він сам не в змозі прийняти задовільне рішення, погодити це питання з компетентним органом другої Договірної Держави з метою уникнення оподаткування, яке не відповідає Конвенції. Будь-яка досягнута домовленість повинна виконуватись незалежно від будь-яких обмежень часу, передбачених внутрішнім законодавством Договірних Держав.

3. Компетентні органи Договірних Держав прагнутимуть вирішувати за взаємною згодою будь-які складні або сумнівні питання, що виникають при тлумаченні або застосуванні цієї Конвенції. Вони можуть також консультуватися один з одним з метою уникнення подвійного оподаткування у випадках, не передбачених Конвенцією.

4. Компетентні органи Договірних Держав можуть вступати в прямі контакти один з одним, включаючи засідання комісії, яка складається з представників компетентних органів, з метою досягнення згоди в розумінні попередніх пунктів.

СТАТТЯ 27

Обмін інформацією

1. Компетентні органи Договірних Держав обмінюються інформацією, необхідною для виконання положень цієї Конвенції або національних законодавств Договірних Держав, що стосується податків, на які поширюється Конвенція, тією мірою, якою оподаткування не суперечить цій Конвенції, зокрема, для попередження ухилень від сплати податків і полегшення застосування встановлених законом положень проти легальних ухилень. Обмін інформацією не обмежується статтею 1 цієї Конвенції. Будь-яка інформація, одержана Договірною Державою, буде вважатися конфіденційною таким же чином, як і інформація, одержана за національним законодавством цієї Договірної Держави, і буде розкрита тільки особам або органам влади (включаючи суди та адміністративні органи), зайнятим оцінкою або збором, примусовим стягненням або судовим переслідуванням, або розглядом апеляцій стосовно податків, на які поширюється ця Конвенція. Такі особи або органи будуть використовувати інформацію тільки для таких цілей. Вони можуть розкривати інформацію на публічних судових засіданнях або при прийнятті судових рішень.

2. У жодному випадку положення пункту 1 цієї статті не будуть тлумачитись як такі, що покладають на кожну з Договірних Держав зобов'язання:

а) вживати адміністративні заходи, які суперечать законам та адміністративній практиці кожної з Договірних Держав;

б) надавати інформацію, яку неможливо одержати за законодавством або в ході звичайної адміністративної практики кожної з Договірних

Держав;

с) надавати інформацію, яка буде розкривати будь-яку торговельну, підприємницьку, промислову, комерційну або професійну таємницю, або торговельний процес, або інформацію, розкриття якої зашкодило б державній політиці.

СТАТТЯ 28

Члени дипломатичних місій і консульських установ

Ніщо в цій Конвенції не буде впливати на податкові привілеї, надані членам дипломатичних місій або консульських установ за загальними нормами міжнародного права чи на підставі положень спеціальних угод.

СТАТТЯ 29

Набуття чинності

1. Кожна із Договірних Держав повідомить одна одну по дипломатичних каналах про завершення необхідних відповідно до внутрішнього законодавства процедур набуття чинності цією Конвенцією.

2. Ця Конвенція набуде чинності у день останнього з цих повідомлень і її положення будуть застосовуватись:

а) стосовно податків, що утримуються у джерела, щодо доходів, які сплачуються з або після першого січня календарного року, наступного за роком, у якому Конвенція набула чинності;

б) стосовно інших податків, за податкові періоди, починаючи з або після першого січня календарного року, наступного за роком, у якому Конвенція набула чинності.

СТАТТЯ 30

Припинення дії

Ця Конвенція буде залишатися чинною до припинення її дії однією з Договірних Держав. Кожна Договірна Держава може припинити дію Конвенції шляхом передачі по дипломатичних каналах письмового повідомлення про припинення дії не пізніше ніж за шість місяців до закінчення будь-якого календарного року, що починається після закінчення п'яти років з дня набуття чинності Конвенцією.

У такому випадку Конвенція припиняє свою дію:

а) стосовно податків, що утримуються у джерела щодо доходів, які сплачуються першого або після першого січня календарного року, наступного за роком, у якому було подане таке повідомлення;

б) стосовно інших податків за податкові періоди, що починаються першого або після першого січня календарного року, наступного за роком, у якому було подане таке повідомлення.

На засвідчення чого ті, що нижче підписалися, відповідним чином на те уповноважені, підписали цю Конвенцію.

Вчинено у двох примірниках, у м. Любляна 23 квітня 2003 року українською, словенською та англійською мовами, всі тексти є рівно автентичними. У разі розходжень у тлумаченні перевага надається англійському тексту.

* Відповідно до розпорядженням Кабінету Міністрів України від 6 травня 2003 року № 261-р уповноважено заступника Державного секретаря Мінекономіки Мусіну Людмилу Абдрахманівну підписати зазначену Конвенцію

** Ратифіковано Законом України від 21 березня 2007 року № 799-V (Офіційний вісник України, 2007 р., № 28, ст. 1100)

**За Уряд
України**

**За Уряд
Республіки Словенія**